

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Multa inde alia producuntur, conformiter Evangelio. Hac Hebdomada: De
Infantia Christiana cuius partes quædam sunt, quæ inde occurrunt ex
Evangelio consideranda. Feria. 2. Nisi conversi fueritis, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

HAC HEBDOMADA agitur de Infantia seu parvitate Christiana, cuius cum plures sint partes siue proprietates, ex his aliæ sunt necessariæ ad veram Conversionem, aliæ vero peritiles ad perfectionem consequendam & conservandam, prout demonstratur in consequentibus Christi Domini Verbis quæ habentur Matthæi capite decimo octavo, Marci nono, & Lucæ decimo septimo.

FERIA SECUNDA.

DE NECESSITATE AC PRÆSTANTIA INFANTIÆ CHRISTIANÆ.

Tres Veritates Practicæ proponuntur post explicatum Evangelicæ narrationis textum.

CUM Christus Dominus pro se ac Petro solo, voluisset tributum solvi, tum cæteros mox Apostolos hæc cogitatio & quæstio: *Quis eorum esset maior.* Quæ quidem in re, videbantur utroque laborare vitio, nempe vitio Intellectus & altero Voluntatis, siue quod idem est: *Erroris & Cupiditate.* Quod cum non auderent propalare, nec ut aperte cogitabant inquirere à Domino; proponunt illi alius Verbis, quis maior esset in regno cælorum. Tum vero advocans IESUS parvulum, statuit eum in medio eorum, & dixit: *Amen dico vobis, nisi Conversi fueritis & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cælorum.* Quasi diceret, Tantum abest quamdiu sic contendetis de primatu, ut quis vestrum primas sedes in illo cælorum regno teneat, quin certo vobis affirmo neminem vestrum eo ingressurum, nisi ab illa conversus fuerit ambitione sæculi, quæ vos agitat, & tam parum affectus fuerit ad vanos mundi honores, quam hic parvulus qui de illis non cogitat.

Sic primò respondet Dominus ad eam ipsorum cogitationem & contentionem de qua disceptabant: quis eorum esset maior: Deinde autem ad Verba & ad eam interrogationem qua petebant, quis futurus sit maior in regno cælorum, ut ut magis præcisè respondeat, hæc addit: *Quicumque humiliaverit se sicut parvulus iste, hic est maior in regno cælorum.* Quibus sic breviter delibatis, tres hæc possunt proponi Veritates Practicæ.

PRIMA VERITAS.

Aut baptismalis servanda est innocentia, aut per infantiam spirituales revocanda.

RATIO EST, Quod in Regnum cælorum non intrabit aliquod coinquatum, ut est in Apocalypsi.

Sed nisi baptismalis servata sit innocentia, vel nisi per infantiam spirituales revocatur, nullus intrabit regnum cælorum, aut intrabit aliquod coinquatum.

Ergo aut baptismalis servanda est innocentia, aut per infantiam spirituales revocanda: Sicut expressè suos Christus docet.

PRIMA propositio nullam habet difficultatem. Secunda sic declaratur; Intraret in cælum aliquod coinquatum si animus eò intraturus inordinato aliquo depravatus esset affectu. Talis enim affectus, certè est aliquod coinquatum & maculatum. At verò nisi adsit infantia spiritualis, non deerit inordinatus affectus quo animus depravetur. Nihil namque est aliud infantia illa spiritualis, quam simplicitas animi & puritas ab omnibus illis affectibus, qui coinquant animum & depravant, *Sicut modo genitii infantes,* inquit sanctus Petrus, quod quid sit declarans alibi, *Sat agite, ait, immaculati & involuti et inveniri in pace.* Quod & sanctus Paulus uno Verbo dixit, *Malitia parvuli estote.* Sic enim fidelis eius Interpres Divus Chrysostomus hoc exponit Verbum: *Nihil eorum que sunt in terris quarant; affectu scilicet inordinato, ut qui hoc mundo utuntur, tanquam non utantur, & tanquam parvuli qui quid quærunt? innocenter quarunt.* Sic & Divus Hieronymus, *Tales sitis per virtutem, qualis puer per naturam.* Quasi diceret: Hæc est pueritia seu infantia spiritualis, sic purum esse quasi

Apo. 21.

1. Pet. 2.

2. Pet. 3.

1. Cor. 14.

quasi puerum: & hæc puritas intraturò regnum
coelorum tam est necessaria quam non esse co-
inquinatum, cum nihil magis excludat coinqui-
nationes animi quam illa puritas.

Unde & aperte concluditur, Ergo & tam ne-
cessaria est infantia spiritualis, quæ est ipsa men-
tis puritas aut in baptismo infusa, qua velut in-
fantes renascimur puri & immaculati, vel si for-
tè perierit, per virtutem revocatur, qua refectis
omnibus vitiis & concupiscentiis similes pueris,
puritate morum effacimur. Sic egregie S. Hila-
rius propositam explanans Christi sententiam:
*Non nisi reversos, inquit, in naturam puerorum
introire regnum coelorum Dominus docet, id est,
per simplicitatem puerilem vitia corporum nostrorum,
animaque revocanda.*

O quam pauci hæc cogitant, aut ex his etiam
qui hæc cogitent quàm pauci credunt sibi bap-
tismalem esse consecrandam innocentiam, aut re-
vocandam.

Sess. 6. c. 7. Audi vero ipsum Concilium Tridentinũ, ne
ut deinceps dubites: *Stolam, inquit, candidam &
immaculatã jubentur statim renovari cõservare,
ut eam perferant ante Tribunal Domini nostri Iesu
Christi, & habeant vitam æternam. Q. d. alioquin
non habebunt vitam æternam quæ non da-
tur nisi puris & immaculatis, quales sunt pueri &
infantes, non natura, non ætate: sed virtute &
gratia.*

Quæ contra possent objici, sequenti Veritate
diluuntur,

SECUNDA VERITAS.

Nisi ab omni cupiditate voluntas, sicut
ab omni errore Intellectus verè con-
vertatur, vix ulla est vera Conversio.

Ier. 3. **R**ATIO EST, Quia nisi Conversio sit totius ho-
minis, sive ex toto ejus corde & animo: vix aut
ne vix ulla est ejus vera Conversio: Sic enim ex-
presse Dominus, non est reversa ad me pravaria-
stix in toto corde suo, sed in mendacio. Id est, ex
parte quadam & non omnino, quod non est ve-
rè converti.

*Sed non est Conversio totius hominũ, sive ex toto
ejus corde & animo, nisi ab omni cupiditate volun-
tas, sicut ab omni errore intellectus verè converta-
tur. Nam cum voluntas sit æquè pars hominis ac
intellectus, quomodo dici poterit homo conver-
sus totus, nisi ex illa perinde ac alia parte sit con-*

versus? Quod si ad veram Intellectus Conversio-
nẽ necesse fuerit ut omni profusus errore libere-
tur, cur non ad veram voluntatis conversionem
non etiam oportebit ut omni prava cupiditate
purgetur, cum prava cupiditas sit æquè vitium
voluntatis quod displicet Deo ac error Intelle-
ctus? Si nemo dubitat illum Intellectum non-
dum plenè esse convertum, in quo vel unus vo-
luntarius resideat error: cur dicitur voluntas
converti, si voluntariam & inordinatam aliquã
retineat cupiditatem? Nonne tantum subtrahit-
ur ex toto corde quod est dandum Deo, quan-
tum prava datur cupiditati? Quomodo igitur
fiet Conversio ex illo toto si permittatur illa
substractio? *Si in toto corde vestro revertimini ad
Dominum, auferet Deus alienos de medio vestri.*
Nonne ad Ecclesiæ sanctitatem atque ad purita-
tem Religionis Catholicæ spectat, sic condem-
nare quodlibet vitium, ac quemvis error? Nõ-
ne jam audivisti ex magno Leone papa: *Vitium
Catholicum sicut nullo implicari errore, ita nulla
oportet cupiditate violari? Quid clarius? Quid ex-
pressius? Et tamen quid rarius, quàm sic unum-
quemque; vel se ab omni prorsus cupiditate a-
vertere, sicut ab omni errore liberari? Qui errare
velit & decipi vix ulla est: qui verè inordinatè
cupiant hoc tam multi volunt, quàm multi sunt
suis in afflictibus parum ordinati!*

Nec dicant non esse lethiferam & gravem il-
lam suam cupiditatem qua permoventur, sed le-
vem aliquam & venialem quo nemo liber & im-
munis existit. Quid enim grave peccarant Apo-
stoli, quibus dicitur quod nisi convertantur &
fiant sicut parvuli non intrabunt in regnum coe-
lorum? An putas illorum contentionem fuisse
mortiferam? Non est credibile. An te putas mi-
nus superbum aut vanum, quàm illi? Hoc ipsum
esset magis vanum si tu id crederes, Hoc itaque
cogitandum, quod quantumcunque levis sit cu-
piditas, si voluntaria est, citò crescet & in morta-
lem desinet, ut ex sancto Thoma & aliis Patri-
bus, fuse alibi est demonstratum. unde colligitur
quod voluntaria cupiditas est velut proxima
quædam occasio ad gravius crimen, & sicut non
diceretur convertus à peccato qui nollet ejus
incursendi occasiones quas apud se habet, re-
linquere; sic planè qui nolit omnem pravam af-
fectum deponere, unde nimis proclive est in le-
thalem recidere.

Neque illud excusat quod nemo à peccato sit
liber, nam aliud est ex fragilitate vel inadvettètia
nonsihil aliquando peccare, & aliud ex deprava-
to